

عنوان مقاله:

سنجش آسیب پذیری آبخوان دشت خضری با استفاده از روش های GODS و DRASTIC

محل انتشار:

دوفصلنامه آبخوان و قنات، دوره 4، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

امیر بسکابادی - دانشجوی دکتری، گروه مهندسی آب و سازه های هیدرولیکی، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

سیدناصر باشی ازغدی - استادیار گروه مهندسی عمران و محیط زیست، موسسه آموزش عالی خاوران، مشهد، ایران.

فرهاد خام چین مقدم - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

سفره های آب زیرزمینی، به عنوان یکی از مهم ترین منابع آبی آسیب پذیر، به شکل های مختلف در معرض آلودگی قرار دارند که تشخیص و کنترل آلودگی در آن ها نسبت به آب های سطحی مشکل تر و پرهزینه تر است. بهترین روش جلوگیری از آلودگی آن ها، شناسایی منابع آلوده کننده و مناطق آسیب پذیر، تهیه نقشه های پهنه بندی آسیب پذیر و اتخاذ سیاست های مدیریتی مناسب است. برای ارزیابی دشت خضری در این تحقیق از دو روش درستیک و گادز استفاده شده است. این دشت که جزو زیر حوضه های نمکزار خواف- دق پترگان ایران می باشد از جنبه تقسیمات سیاسی کشور جزو استان خراسان جنوبی و در محدوده شهرستان قاینات مابین طول های ۳۵ ۵۸ تا ۱۷ ۵۹ شرقی و عرض های ۴۱ ۳۳ تا ۶ ۳۴ واقع گردیده است. نتایج حاصل از درستیک برای این دشت نشان داد که بخش کوچکی از منطقه دارای آسیب پذیری بسیار کم و ناحیه بسیار وسیعی از دشت دارای آسیب پذیری کم (۶۸/۶۹ درصد) و شمال غربی و غرب این دشت دارای آسیب پذیری متوسط، زیاد و خیلی زیاد می باشد. تحلیل حساسیت به دو روش حذف پارامتر و تک پارامتر انجام گرفته است. در تحلیل حساسیت تک پارامتر، پارامتر محیط آبخوان بیشترین وزن موثر و پارامتر درصد شیب توپوگرافی کمترین وزن موثر را در محاسبه شاخص آسیب پذیری دارند. در نقشه پهنه بندی شده توسط هر دو روش نقاط با آسیب پذیری زیاد در محدوده شهر خضری و کارخانه فولاد است.

کلمات کلیدی:

آبخوان دشت خضری، آسیب پذیری، تحلیل حساسیت، مدل درستیک، مدل گادز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895721>

